

ANY: XXXIII NÚMERO: 9.422
DIRECTOR: Marc Marcé i Casaponsa

EL DIARI DE LA CATALUNYA CENTRAL

Bages, Berguedà, Cerdanya, Solsonès,
Anoia, Alt Urgell i Baix Llobregat Nord

www.regio7.cat

Regió7

RECICLA'M
Aquest diari utilitza paper reciclat en el 80,5%

SALVADOR REDÓ

ALEJANDRO GARCIA/EFE

DUEL DISPUTAT AL CAMP NOU ► 43

Messi surt de campanyaL'ARGENTÍ RESOL AMB DOS GOLS QUAN EL VILA-REAL
COMENÇAVA A AMENAJAR EL DOMINI DEL BARÇA (3-1)

COP DE TIMÓ RADICAL ► 30

Sarkozy substitueix
tot el seu govern de cop
El primer ministre li presenta la dimissió

UN DIA EN LA VIDA DE... SÚRIA ► 7 A 9

Història mineralLA POTASSA HA MARCAT FINS AL MOLL DE
L'OS UN POBLE QUE VE DE MOLT LLUNY

La brigada municipal de Puig-reig llença deixalles en un solar de Cal Pons

► Veïns de la colònia es queixen que un espai de davant del magatzem de
l'Ajuntament és ple de porqueria ► El govern diu que ha estat un cas aïllat ► 10

ELECCIONS 2010

**Rubalcaba
acusa el PP de
«catalanofòbia»**RETREU A RAJOY QUE OBLIDI
EL BOICOT A L'ESTATUT ► 26**CiU anuncia la
derrota en un
fals informatiu**► IMITA UN TELENOTÍCIES PER
PREVENIR L'EUFÒRIA ► 26**El govern de
Sallent aprova
la polèmica
residència amb
vots i retrets de
PSC i CUP**► EL PROJECTE DE CIU QUE
HAVIA QUEDAT PARALITZAT
EL GÈNER TIRA ENDAVANT
ENTRE ACUSACIONS DELS
MATEIXOS QUE EL VOTEN ► 6

DG

► La conversa amb...

Carme Paltor

DIRECTORA DEL FESTIVAL LOLA

«El teatre amateur
m'encanta, però
està estancat» ► 18 I 19Luis García Berlanga a Manresa el 1995
a la plaça de Sant Domènec, davant els
vells lavabos que apareixen a
«Plácido», símbol del més
tronat de la ciutat

ARXIU/SALVADOR REDÓ

**Adéu a l'home que va portar
Manresa als Oscar**

► EL DIRECTOR DE «PLÁCIDO» MOR ALS 89 ANYS ► 2 A 4

La Masia del Solà

MASIA DEL SOLÀ

*Menjador privat per a comunions, petits
calaments i reunions d'empresa*

Ctra. Sabadell a Prats, Km 32,5 · 08275 Monistrol de Calders
T. 93 839 90 25 - 93 839 90 22 www.lamasiadelsola.com

LIQUIDACIÓ TOTAL DE PISOS

- Preus d'hipoteca 100% finançats
- Condicions preferents
- 2 habitacions des de 99.000 €

Tel. 93 872 63 60

Finançament: "la Caixa"

Ctra. de Vic, 20 baixos | 08241 Manresa (BCN) | T 93 872 63 60 | obrarall@obrarall.com | www.obrarall.com

LA MORT D'UN DELS GRANS DEL CINE ESTATAL ■ La mort de García Berlanga suposa la desaparició d'un dels grans directors del cinema espanyol i també la del director de *Plácido* (1961). De tots els films que mai han tingut Manresa com a plató, aquest és el més important, ja que el mateix any 1961 va ser nominat als Oscar en la categoria de millor pel·lícula de parla no anglesa

Mor García Berlanga, el geni de «Plácido»

► El film, rodat el 1961 a Manresa i nominat als Oscar, és el més important que ha tingut la ciutat com a escenari

EFE/REDACCIÓ | MADRID/MANRESA

■ El cineasta Luis García Berlanga va morir ahir als 89 anys d'edat. Berlanga va dirigir *Plácido* l'any 1961 i és el film que tenia Manresa com a plató. Es tracta de la pel·lícula més important que mai s'ha rodat a Manresa, ja que va ser nominada als Oscar de l'any 1961 en la categoria de parla no anglesa, encara que l'estatueta se la va emportar *Com un mirall*, d'Ingmar Bergman.

La mort de García Berlanga, ahir a les 7 del matí al seu domicili de Madrid, suposa la desaparició d'un dels grans mites del cine espanyol gràcies a les seves obres mestres, de les quals destaquen *Plácido*, *Bienvenido Mr. Marshall* i *El verdugo*. La seva capella ardent va quedar instal·lada ahir a les 7 de la tarda a la seu de l'Acadèmia de les Arts i les Ciències Cinematogràfiques, de la qual era president i cofundador. La capella ardent tornarà a obrir avui entre les 10 i la 1 del migdia i el cineasta serà enterrat a les tres de la tarda al cementiri madrileny de Pozuelo de Alarcón. La seva última entrevista, que era previst que avui publicqués el suplement dominical del diari ABC, és un reflex de la ironia que va caracteritzar tota la vida del cineasta i en la qual assegura que «el dolor em fot. Però morir-me em fot més».

Protagonista de l'últim treball

El darrer treball en el qual ha participat Berlanga és «curiosament» com a protagonista d'una història davant de la càmera, amb el paper d'un ancià altruista per a un anunci televisiu de Metges sense Fronteres, segons va explicar a Efe el director de l'espai, Jorge Martínez. Era el primer cop que Berlanga feia de protagonista i en un anunci, i casualment s'ha estrenat a les vigílies del seu «comiat», va dir emocionat a Efe Martínez, director creatiu de la campanya «Pastilles contra el dolor aliè».

El rodatge es va fer justament fa un any al domicili de García Ber-

Berlanga en el moment més dolç de la carrera

► Luis García Berlanga en una imatge del rodatge de *Plácido* a Manresa. El film és un dels més reeixits del cineasta valencià, ja que va ser la primera de les seves pel·lícules nominada als Oscar. La segona i última nominació li va arribar ja molt després, l'any 1981, amb *Patrimonio Nacional*.

langa, que interpreta un avi malalt que pren pastilles i la seva pínola preferida és una amb la qual ajuda els altres. D'altra banda, Berlanga va aparèixer en públic per última vegada el mes de maig passat per inaugurar la sala de cinema que porta el seu nom a Madrid. Va anar-hi en cadira de rodes i «ja no parlava ni coneixia ningú», va explicar el director Manuel Gutiérrez

Aragón, a qui se li va quedar gravat un gest de Berlanga: «es va posar un dit a la cara i es va dibuixar unes llàgrimes».

«Un dels més importants»

El president de l'Acadèmia de Cinema, Álex de la Iglesia, lamentava la mort d'«un dels cineastes més importants de tots els temps». De la Iglesia va assenyalar en un co-

municat que *Plácido* i *El verdugo* són dues de les millors pel·lícules del cinema espanyol, i que Berlanga està entre «els directors més importants del cinema mundial».

Per altra banda, companys de professió, amics i representants de la societat coincidien a assenyalar que la mort del cineasta marca el final d'una època daurada pel cine espanyol. L'actriu Concha Velasco, que va protagonitzar el 1999 *París-Tombuctú*, l'última cinta de Berlanga, apel·lava al seu caràcter per glossar la seva figura del cineasta: «sense la ironia, l'humor i la crítica social del cine de Berlanga no s'entendria la història d'Espanya» de la segona meitat del segle XX. Velasco afegia que Berlanga era «un dels tres directors més grans de la història del cine, al costat de Federico Fellini i Billy Wilder».

També la ministra de Cultura, Ángeles González-Sinde, va destacar que Berlanga i Juan Antonio Bardem «van reinventar» la cinematografia espanyola, amb «un cinema original, propi i d'alta qualitat». En sengles telegrams, els reis, els prínceps, el president del govern, José Luis Rodríguez Zapatero, i el líder del PP, Mariano Rajoy, van enviar el seu condol a la família del cineasta valencià.

El president del govern va destacar que Berlanga, «un dels grans creadors de la cultura espanyola», va elevar la comèdia «al més alt rang de la creació i, com en la tradició clàssica, va saber fer-nos riure assenyalant l'esperit d'una època amb una profunditat extraordinària».

Per part seva, Rajoy va assegurar que l'obra del cineasta «quedarà a la memòria de tots i constitueix ja un valuós llegat per a les noves generacions». Posteriorment, en un míting que va tenir lloc a Vila-seca, el líder del Partit Popular va comentar: «que bé que ens aniria al nostre país si hi hagués, ara, en els temps en què vivim, molts Luis García Berlanga!».

BIOGRAFIA

DE LA DIVISIÓ AZUL AL MÓN ARTÍSTIC

■ Nascut a València el 12 de juny del 1921, va estudiar Dret i Filosofia i Lletres, carreres que va deixar per participar, durant els últims mesos, a la guerra civil al costat republicà. Tot i això, després va allistar-se a la Divisió Azul per intentar salvar el seu pare, elegit diputat el 1936 pel Front Popular, i que va ser condemnat a mort pel règim franquista. Per això, Berlanga va lluitar a Rússia al costat de les tropes nazis, on segons va assegurar el mateix cineasta mai no va disparar ni un sol tret, ja que estava a una torre de vigilància. Tot i això, l'allistament no va servir per res i al final la família va haver de vendre una petita fàbrica d'electricitat i una finca per destinar tots els diners a salvar la vida del seu pare. De nou a Espanya, el 1947 va entrar a la primera promoció de l'institut d'Investigacions i Experiències Cinematogràfiques. El primer llargmetratge va ser *Esa pareja feliz*, que va ser codirigit amb Juan Antonio Bardem, i el 1952 va debutar en solitari amb *Bienvenido Mr. Marshall*. També va rodar *Novio a la vista* (1953); *Calabuch* (1956), premiada a Venècia; *Los jueves, milagro* (1957); *El Verdugo* (1963); *Tamaño natural* (1973); *La escopeta nacional* (1977); *Patrimonio nacional* (1981); *La vaquilla* (1985); i *Moros i cristianos* (1987). L'any 1993, *Todos a la cárcel* va rebre tres Goya, i el 1999 va rodar l'última pel·lícula: *París-Tombuctú*. A més amés, va ser guardonat amb el Premi Nacional de Cinematografia i la Medalla d'Or de Belles Arts el 1983. El 1986 va rebre el premi Príncep d'Astúries de Belles Arts.

Casa Andreu

DESPATX IMMOBILIARI

La seva confiança és la nostra serietat!

Grup CATALANA OCCIDENT

LUX HABITATUM

API CASERA

Cra. de Manresa, 75, local 4 - 25280 SOLSONA

Tel. 973 48 15 11 - fax 973 48 09 52 - casaandreu@casaandreu.com

PIS SEMINOU A SOLSONA
Zona cra. de Manresa

Pis de 108 m2, amb bany (4 peces) + lavabo (3 peces), en molt bon estat, 1 habitació doble + 3 individuals, amb terrassa de 37 m2,

ascensor i 2 places de pàrquing, assolellat tot el dia, per entrar-hi a viure!

Ref: p-0906
PREU: 162.000 €

Luis García Berlanga, amb l'excalcalde de Manresa Jordi Valls, l'any 2003, quan va rebre el Plácido de Plata

L'empremta del cineasta perviu a Manresa 49 anys després de rodar-hi «Plácido»

► El Fecinema recordarà la figura del desaparegut director de cine, que va donar una forta empenta als organitzadors del festival manresà

ROGER JUNYENT | MANRESA

■ Molts anys després del rodatge de *Plácido*, el 1995, Luis García Berlanga va tornar a Manresa per participar en un cicle de cinema organitzat per Caixa Manresa, en el qual es va projectar el film *Plácido*, i també hi va ser l'any 2003, quan el Fecinema li va lliurar el premi Plácido d'Honor. Precisament, el nom del guardons es va adoptar per la identificació de la ciutat amb la pel·lícula, i a més tenen la forma del motocarro, un dels elements més característics del film.

El president del Fecinema, Manuel Quinto, recorda que en la visita del 1995, el cineasta els va animar a organitzar el festival i assegura que si no hagués estat per ell, «ens hauria costat més posar-nos-hi». Per aquest motiu, Quinto afirma que «el tindrem en compte» en aquesta edició del festival, que comença dimecres, tot i que assegura que encara no han

El film que va rodar l'any 1961 a Manresa, *Plácido*, dona nom als guardons del festival de cinema negre

Anys després del rodatge, Berlanga encara recordava les localitzacions de les escenes de la pel·lícula

concretat com. Quinto defineix Berlanga com «una persona amb un gran sentit de l'humor i una gran amabilitat» i com a «molt intel·ligent».

Respecte a la seva relació amb la ciutat de Manresa, Quinto assegura que «recordava perfectament les localitzacions de *Plácido*, amb detalls com el pont de la Reforma i també els lavabos de Sant Domènec». L'autor del documental *La ciutat de Plácido*, Joan Soler, afegeix que «també recordava molta de la gent del film, perquè

molts dels extrems, que eren manresans, els va contractar ell personalment».

Soler, que el defineix com «una de les tres grans B del cinema, juntament amb Bardem i Buñuel», assegura que «una de les seves grans aportacions van ser els plans seqüència, motiu pel qual molts actors que sortien a *Plácido* deien que era molt pesat, perquè quan es rodaven aquests plans de fins a cinc minuts, si algun actor s'equivocava s'havia de repetir tot. I a vegades, el mateix es feia 17 o 18 vegades. Ara no li ho deixarien fer».

Del perquè Manresa va ser l'escenari del film, Soler diu que «Berlanga volia una ciutat industrial i interior. I va triar Manresa perquè la productora de la pel·lícula era catalana i volia que rodés a Catalunya. Però si van escollir Manresa no va ser perquè fos bonica, sinó perquè era una ciutat fosca i grisa, ideal per reflectir la desgràcia del protagonista».

ERA UN AUTÈNTIC 'BERLANGUIÀ'

El mèrit de Berlanga era en la confecció de les històries, va aportar un nou model d'escriptura del guió al cinema

Esteve Soler

CRÍTIC DE CINEMA I DRAMATURG

OPINIÓ

És molt difícil viure sense persones com Luis García Berlanga. Un món com aquest és insuportable sense persones que ens facin veure en perspectiva i que retratin la nostra realitat amb una intenció inevitablement burlesca. Amb la mort de Berlanga perdem una d'aquestes poquíssimes persones en les quals pots confiar i deixar que restableixin amb la seva visió el desequilibri provocat per veritables injustícies, les que costa més d'advertir i enfrontar-se. I cada cop en queden menys, d'aquestes persones...

L'adjectiu

Berlanguià. Pocs creadors aconsegueixen que el seu cognom es transformi en adjectiu, però aquest va ser el cas d'un cineasta amb qui es relaciona la paròdia i l'esperpent de la societat espanyola del franquisme i la inexistent transició. Berlanguià va ser el servilisme nord-americà de *¡Bienvenido, Mister Marshall!*, la cultura cañí de la mort a *El verdugo* i les patètiques diferències de classes de *Plácido*. Però també és berlanguià avui en dia el sàinet constant dels polítics catalans, Belén Esteban o la hipocresia dels bancs en la crisi, que ara ofeguen els que els van salvar.

El llegat cinematogràfic

El mateix Berlanga considerava que no havia aportat res des d'un punt de vista formal o tècnic a la història del cine, els seus mèrits estaven en la confecció de les històries, que va fer excel·lir al costat, sobretot, de Bardem i Azcona. Les millors pel·lícules de Berlanga són

un model d'escriptura de guió, però sobretot són brillants per la capacitat de respondre a la inquietud i l'esperit d'un temps, allò que els alemanys anomenen Zeitgeist. Alguns diran que amb els anys va minvar la qualitat dels treballs, però tots són un material determinant per comprendre el moment històric del qual parlen.

Manresa

Va ser un gran encert del festival de cinema negre i de Jordi Bordas donar el nom de Plácido al principal guardó del certamen. La pel·lícula *Plácido* és un monument cinematogràfic i ho ha deixat molt difícil a les futures generacions per rodar res de millor a Manresa. La nominació a l'Oscar com a millor film estranger va ser justíssima per a una pel·lícula que juga a la perfecció amb el seu repartiment coral, i que resulta excepcional tant des d'un vista global com pel que fa a cada una de les seves incisives rèpliques. Un clàssic del cinema que es continuarà contemplant amb admiració fins a la fi dels temps. Berlanga va passar per Manresa en diverses ocasions durant la darrera dècada, i va marcar que havien quedat en el seu record el fred de les temperatures locals i la calor del tracte amb els seus habitants.

Necessitat d'allò berlanguià

La seva mort ha propiciat que diversos mitjans hagin presentat un anunci de Metges sense Fronteres on un convescent Berlanga ofereix la seva darrera broma, amb el mateix grau de reivindicació social de sempre. A l'anunci enumera totes les moltíssimes pastilles que ha de prendre per a la salut i n'acaba descrivint una per poder superar el dolor dels altres. Berlanguià fins a la mort. Un nou detall de genialitat que referma la necessitat de reivindicar precisament l'adjectiu «Berlanguià», que el també director José Luis Borao ha sol·licitat que entri al diccionari de la RAE. Una definició que caldria consultar molt en el futur.

GRAN OFERTA NADAL 2010 PER A PARTICULARS I EMPRESES

Xarcuteria - Degustació Esmorzars i berenars

Av. Bases, 14 • Manresa
Tel. 93 875 74 54

FELICES FESTES

ESPATLLES SERRANES	DES DE	34 €	LA PEÇA
ESPATLLES IBÈRIQUES	DES DE	57 €	LA PEÇA
ESPATLLES DE GLA	DES DE	85 €	LA PEÇA
PERNILLS SERRANS	DES DE	75 €	LA PEÇA
PERNILLS IBÈRICS	DES DE	117 €	LA PEÇA
PERNILLS DE GLA	DES DE	225 €	LA PEÇA

DESCOMPTES ESPECIAL PER VOLUM

ARXIU JOAN SOLER

El motocarro encapçala el seguici que baixa pel carrer de Sant Miquel fins a la Plana

ARXIU JOAN SOLER

Sant Domènec va ser un dels escenaris més recorreguts

ARXIU JOAN SOLER

Al fons, amagada per la boira hi ha la Cova

ARXIU JOAN SOLER

Els carrers reproduïen un ambient de Nadal

ARXIU JOAN SOLER

El seguici durant una escena de la pel·lícula entrant a la Plana de l'Om

Buscant el gris van trobar Manresa

► Berlanga, que va rodar a la ciutat durant 23 dies, pretenia aconseguir un ambient trist de províncies

REDACCIÓ | MANRESA

■ Luis García Berlanga va trobar en Manresa la ciutat grisa que buscava per ambientar *Plácido*, la història, retratada amb molta ironia, d'una campanya perquè les millors famílies de la ciutat acullin un pobre al sopar de la nit de Nadal. Coincidint amb la campanya, es fa una subhasta benèfica a la qual participen artistes de Madrid.

Amb aquest film Manresa va ser un plató cinematogràfic durant 23 dies (del 6 al 29 de març del 1961), i el mateix pressupost de rodatge ja deixava constància que no es tractava d'un rodatge qualsevol. Amb 10 milions de pessetes, el pressupost era el doble de la mitjana dels films de l'època. La que era la sisena cinta del cineasta valencià inicialment havia de portar per títol *Siente un pobre en su mesa*, però la censura franquista ho va impedir i durant les primeres setmanes del rodatge la pel·lícula es coneixia com *Los bienaventurados*, encara que al final de

l'estada a la ciutat, el film ja era *Plácido*.

La pel·lícula, de 83 minuts de durada, va immortalitzar nombrosos escenaris emblemàtics de la ciutat de Manresa. La plaça de Sant Domènec va ser un dels centres neuràlgics del rodatge i tenia els antics lavabos com un dels espais protagonistes. De fet, Berlanga estava convençut que ell era qui els havia fet construir. A la pel·lícula també es veu l'antic hotel San Domingo, on va residir la gent de cinema durant el rodatge. El pont de la Reforma també va tenir el seu protagonisme, ja que a l'estació del Nord hi tenien lloc les escenes en què els mediocres artistes de Madrid arribaven a aquella ciutat «gris» de província per passar el Nadal entre pobres. Una altra de les perspectives més curioses de la pel·lícula és la Via de Sant Ignasi, que encara no estava urbanitzada i saludava els visitants de Manresa. Precisament en aquesta avinguda és on, a la pel·lí-

cula, la comitiva d'artistes coincidia amb un funeral, un dels moments tragicòmics de la cinta. La plaça Major també tenia el seu espai a la cinta, ja que en una de les cases hi moria un dels pobres que la burgesia havia d'acollir a casa.

Escenaris a part, un dels elements més recordats encara avui és el motocarro acabat d'estrenar per Plácido, el protagonista que encarna Cassen, amb el qual recorre la ciutat amb una estrella de Nadal, i n'ha de pagar la primera lletra abans que s'acabi el dia.

Actors amb el motocarro, que s'ha convertit en un dels elements més recordats del film

